

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Det er klart, at hvis det var sådan, at det, jeg har sagt, er det, som Enhedslistens ordfører netop har refereret, ville det være pjattet. Men det er heller ikke det, jeg har sagt.

Kl. 14.20

Jeg har sagt, at vi jo netop synes, at der er en masse gode intentioner i de her ting, men der er nogle ting, vi gerne vil have præciseret og gjort meget mere tydelige. Vi har lavet vores eget beslutningsforslag, og derfor vil vi stemme for det.

Vi kan sagtens støtte mange af de overordnede ideer i det her, og det har vi meget tydeligt tilkendegivet. Jeg synes derfor ikke, at vi – Enhedslisten, SF og Socialdemokratiet – skal bruge kræfter på at slås indbyrdes her i salen, for vi er i en alliance for at sikre, at forbrugerne får ret til selv at vælge, hvad der skal i deres postkasse.

Det, vi mangler, er – fuldstændig som Enhedslistens hr. Rune Lund nævner det – at Dansk Folkeparti også mander sig op til at blive forbrugernes parti og sikre, at forbrugerne får den her ret. Regeringen er tilsyneladende ikke indstillet på det, men er meget mere optaget af distributørernes vilkår i den her sag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så vil jeg sige tak til ordføreren og bede den næste ordfører, fru Louise Frevert, om at komme op på talerstolen.

Louise Frevert (DF):

Når man læser det her beslutningsforslag, virker det jo umiddelbart utrolig sympatisk. Jeg skal da entydigt tilkendegive heroppefra, at det er en sag, som ligger Dansk Folkeparti på hjerte. Vi mener, at postkassen er noget, som forbrugerne selv skal bestemme over. Vi mener til gengæld også, at det er en service, at vi har så mange muligheder for at få informationer via gratisaviserne, men med den måde, som situationen har udviklet sig på, må vi nok i Dansk Folkeparti indrømme, at det er ved at tage overhånd.

Det har taget overhånd på den måde, at der ligger gratisaviser og flyder alle vegne: i opgangen, på gader og stræder, på togstationer og alle mulige andre steder. Og nu kommer jeg så til pointen: Det er nemlig en af grundene til, at vi synes, at beslutningsforslaget er smadderhamrende godt, og at det er meget sympatisk, men vi mener simpelt hen ikke, det er vidtrækkende nok i sine intentioner.

Lad mig sige det på en anden måde: I mellemtiden, efter at det her beslutningsforslag er blevet fremsat – jeg går ud fra, at det er tidsforløbet – har branchen indgået en aftale. Tre af gratisaviserne har indgået en aftale om, at man skal kunne framelde enten alle tre aviser eller to af dem eller en af dem. Desværre er Nyhedsavisen ikke med i aftalen, men måske vil Nyhedsavisen komme det, eller der vil komme til at ske nogle andre ting.

Jeg må indrømme, at når branchen nu selv har taget nogle givtige initiativer for at afhjælpe hele problemstillingen, vil jeg nok sige: Så giv dog branchen en chance! Til gengæld vil jeg også godt tilkendegive, at er det ikke blevet bedre inden den 1. januar 2007, vil vi med stor alvor gå ind og se på, hvad man kan gøre.

Jeg vil vende tilbage til forslagsstillernes beslutningsforslag, og jeg må nok sige, at jeg medgiver, at ved at forbrugerne ikke kan sige nej tak, tager man jo simpelt hen forbrugerne som gidsler, og det bryder vi os ikke om i Dansk Folkeparti. Til gengæld synes jeg også, man skal have mulighed for at kunne sige nej tak, og som jeg tidligere sagde: Lad branchen nu få en chance.

I beslutningsforslaget er der ikke nogen sanktionsmuligheder. I beslutningsforslaget er der heller ikke taget højde for det eksempel, jeg nævnte tidligere, nemlig hvordan tingene hober sig op på gader og stræder. Vi vil gerne have, at man, hvis der skal fremsættes et forslag – enten et lovforslag eller et beslutningsforslag – har været hele spektret rundt, så man også tager højde for, at der bliver bevilget penge fra distributørernes side til oprydning. Det er et kardinalpunkt for os, for vi kan jo ikke have det svineri til at ligge på gaderne og hobe sig op.

Min gamle mor er 81 år, og hun er ved at falde over gratisaviser i sin opgang. Det kan jo ikke være rigtigt, at man ikke har respekt for et nej tak på postkassen, så det er den ene del af det. Men vi er også tilhængere af, at vi skal have en frameldingsordning, og det får vi så nu for tre af avisernes vedkommende.

Derfor kan udgiverne foreløbig – foreløbig, vi har den 21. november i dag, og det vil sige, at der er 5-6 uger til den 1. januar – få lov til at bevise, at de er duelige i den her situation. De kan få lov til at bevise, at de mener noget med det, som de har aftalt. Derfor sætter vi det lige i bero et lille øjeblik.

Men lad mig også lige pointere, inden jeg får spørgsmålet: Vi har ikke nogen aftale med regeringen i det her tilfælde. Vi mener, det her burde